

N:o 62.

Ank. till Riksd. Kansli d. 3 April 1867, kl. 6 e. m.

Lag-Utskottets Memorial, med förslag till sammanjemkning af Kamrarnes skiljaktiga beslut vid förhafvande af Utskottets Utlåtande N:o 40, i anledning af väckt motion om upphäfvande af förbudet emot gemensamma andaktsöfningar utan prests ledning å tid då allmän Gudstjenst hålles.

Uti ofvanberörda Utlåtande hade Utskottet med anledning af Herr C. Grafströms motion (N:o 211) hemställt, att Riksdagen måtte för sin del besluta en författning, hvarigenom, med ändring af Kongl. Förordningen angående särskilda sammankomster för andaktsöfning den 26 Oktober 1858, stadgas som följer:

“Medlemmar af Evangeliskt-Lutherska kyrkan vare ej förment att sammankomma till gemensamma andaktsöfningar utan vederbörande presterskaps omedelbara ledning; dock må sådan sammankomst å tid, då allmän gudstjenst i församlingen förrättas, ej ega rum så nära det ställe, der gudstjensten hålles, att denna eller ordningen dervid störes. Ej heller må vid religionsöfning, som ej är att hänföra till enskild husandakt, tillträde vägras församlingens presterskap, medlem af dess kyrkoråd eller den offentliga myndigheten i orten, hvilken sistnämnda myndighet, i händelse af inträffad olaglighet eller oordning, eger att, der så nödigt anses, sammankomsten upplösa. Uppträder någon, som ej är prest eller enligt kyrkolagen berättigad att offentligen predika, vid dylik sammankomst såsom lärare med andliga föredrag, som anses leda till söndring i kyrkligt hänseende, eller förakt för den allmänna gudstjensten, eller eljest till undergräfvande af religionens helgd, ankomme på kyrkorådet att honom förbjuda att i berörda egenskap inom församlingen vidare uppträda.

Hvar som underlåter att ställa sig till efterrättelse kyrkoråds förbud mot utöfvande af lärareverksamhet, böte från och med Femtio till och med Trehundra Riksdaler till tväskiftes emellan åklagaren och församlingens fattige.“

Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, har Första Kammaren bifallit detta Utskottets förslag, men Andra Kammaren deremot för sin del i ämnet fattat det beslut, “att den författning, om hvars antagande Utskottet hemställt, borde, i stället för den af Utskottet föreslagna, erhålla följande lydelse: “Medlemmar af Evangeliskt-Lutherska kyrkan vare ej förment på hvilka tider de sjelfva finna lämpligt, att sammankomma till gemensamma andaktsöfningar utan vederbörande presterskaps omedelbara ledning.“

I följd häraf har Utskottet till åliggande, jemlikt 63 § Riksdags-ordningen, att söka, så vidt möjligt är, sammanjemka de olika meningarne och med förslag derom till Kamrarne inkomma; och då vid jemförelse mellan innehållet af den utaf Andra Kammaren beslutade författning och den, som enligt Utskottets förslag Första Kammaren antagit, befinnes att jemväl sådana bestämmelser i nämnda förslag, som endast innefattade ett uppreparande af hvad 1858 års förberörda Förordning innehåller rörande ämnen, hvilka icke varit föremål för den väckta motionen, nemligen stadgandena, att i allmänhet vid andaktsöfningar, som ej äro att hänföra till enskild husandakt, tillträde ej må vägras presterskapet eller offentliga myndigheten: att denna sednare i vissa fall eger upplösa sammankomsten: att de, som, utan att vara prester, uppträda såsom lärare med andliga föredrag, under vissa vilkor kunna af kyrkorådet förbjudas att i församlingen vidare uppträda m. m. vore att anse såsom upphäfda, derest Andra Kammarens beslut blefve lag; men beträffande dessa ämnen icke grundlagsenligt lärer nu kunna ifrågasättas en lagförändring, desto mindre som de icke ega sådant oskiljaktligt sammanhang med den i motionen allena väckta frågan om upphäfvande af förbudet emot särskilda andaktsöfningar å tid, då allmän gudstjenst hålles, att icke detta förbud lämpligen skulle kunna ändras eller modifieras äfven med bibehållande af den omförmälda Förordningens öfriga bestämmelser; finner Utskottet de af Kamrarne fattade skiljaktiga besluten icke lemna rum för annat sammanjemkningsförslag, än det Utskottet härmed framställer, att nemligen

Andra Kammaren ville, med frångående af sitt förut i ärendet fattade beslut, antaga Utskottets i förenämnda Utlåtande afgifna och af Första Kammaren bifalna förslag till författning.

Stockholm den 3 April 1867.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.